

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Σε διάστημα όχι πολλών χρόνων

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Α. Μπέντναρ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for

Αν δεν είμαστε πιστοί και υπάκουοι, μπορούμε να μεταμορφώσουμε τη δοθείσα από τον Θεό ευλογία της ευημερίας σε μία υπερήφανη κατάρα που μας εκτρέπει και μας αποσπά την προσοχή.

Αγαπημένοι αδελφοί και αγαπημένες αδελφές μου, καθισμένος στο βήμα σήμερα, έχω δει αυτό το Κέντρο Συνελεύσεων να γεμίζει τρεις φορές, για πρώτη φορά μετά τον COVID. Είστε αφοσιωμένοι μαθητές του Ιησού Χριστού που είστε πρόθυμοι να μάθετε. Σας συγχαίρω για την πίστη σας. Και σε αγαπώ.

Ο Έζρα Ταφτ Μπένσον υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τον Νοέμβριο του 1985 έως τον Μάιο του 1994. Ήμουν 33 ετών, όταν ο Πρόεδρος Μπένσον έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας και 42, όταν απεβίωσε. Και οι διδασκαλίες και η μαρτυρία του με επηρέασαν με βαθυστόχαστους και δυνατούς τρόπους.

Ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της διακονίας του Προέδρου Μπένσον ήταν η εστίασή του στον σκοπό και τη σημασία του Βιβλίου του Μόρμον. Τόνιζε επανειλημμένως ότι το Βιβλίο του Μόρμον «είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας – ο θολόλιθος της μαρτυρίας μας, ο θολόλιθος της διδαχής μας και ο θολόλιθος στη μαρτυρία του Κυρίου και Σωτήρος μας». Συχνά, επίσης, τόνιζε διδασκαλίες και προειδοποιήσεις σχετικά με την αμαρτία της υπερηφάνειας που βρίσκονται σε αυτή τη μαρτυρία των τελευταίων ημερών του Ιησού Χριστού.

Μία συγκεκριμένη διδασκαλία του Προέδρου Μπένσον με επηρέασε σε μεγάλο βαθμό και εξακολουθεί να επηρεάζει τη μελέτη μου για το Βιβλίο του Μόρμον. Είπε:

«Το Βιβλίο του Μόρμον... έχει γραφτεί για

our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in

την εποχή μας. Οι Νεφίτες ποτέ δεν είχαν το βιβλίο, ούτε οι Λαμανίτες της αρχαίας εποχής. Προοριζόταν για εμάς. Ο Μόρμον έγραψε κοντά στο τέλος του πολιτισμού των Νεφιτών. Υπό την έμπνευση του Θεού, ο οποίος βλέπει τα πάντα από την αρχή, [ο Μόρμον] συνέταξε χρονικά αιώνων, επιλέγοντας τις ιστορίες, τις ομιλίες και τα γεγονότα που θα μας ήταν πολύ χρήσιμα».

Ο Πρόεδρος Μπένσον εξακολούθησε: «Καθώς από τους μείζονες συγγραφείς του Βιβλίου του Μόρμον κατέθεσε μαρτυρία ότι έγραφε για μελλοντικές γενεές... Αν είδαν την εποχή μας και επέλεξαν αυτά τα οποία θα είχαν τη μεγαλύτερη αξία για εμάς, δεν θα έπρεπε με αυτόν τον τρόπο να μελετούμε και εμείς το Βιβλίο του Μόρμον; Θα πρέπει να διερωτώμεθα διαρκώς: “Γιατί ενέπνευσε ο Κύριος τον Μόρμον να συμπεριλάβει [αυτή την αφήγηση] στο χρονικό του; Ποιο μάθημα μπορώ να μάθω από [αυτή τη νουθεσία] για να με βοηθήσει να ζήσω σε αυτήν την εποχή και σε αυτό τον καιρό;”»

Οι δηλώσεις του Προέδρου Μπένσον μάς βοηθούν να καταλάβουμε ότι το Βιβλίο του Μόρμον δεν είναι πρωτίστως ένα ιστορικό χρονικό που ανατρέχει στο παρελθόν. Αντιθέτως, αυτός ο τόμος γραφών προσβλέπει προς το μέλλον και περιέχει σημαντικές αρχές, προειδοποιήσεις και μαθήματα που προορίζονται για τις συνθήκες και τις δυσκολίες της εποχής μας. Ως εκ τούτου, το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένα βιβλίο για το μέλλον μας και τους καιρούς στους οποίους ζούμε τώρα και θα ζήσουμε στο μέλλον.

Προσεύχομαι για τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος καθώς συλλογιζόμαστε τώρα σχετικά μαθήματα για εμάς σήμερα από το Βιβλίο του Ήλαμαν στο Βιβλίο του Μόρμον.

Οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες

Το χρονικό του Ήλαμαν και των γιων του περιγράφει έναν λαό που ανέμενε τη γέννηση του Ιησού Χριστού. Ο μισός αιώνας που εξιστορείται στο χρονικό των γραφών τονίζει τη μεταστροφή και τη χρηστότητα των Λαμανιτών και την κακία, την αποστασία και τα βδελύγματα των Νεφιτών.

Μία σειρά συγκρίσεων και αντιθέσεων μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών από αυτό το αρχαίο χρονικό είναι πολύ διδακτικές για εμάς σήμερα.

«Οι Λαμανίτες είχαν γίνει, στο μεγαλύτερο μέρος τους, δίκαιος λαός, τόσο που η δικαιοσύνη τους υπερέβαινε εκείνη των Νεφιτών, λόγω της σταθερότητάς τους και της επιμονής τους στην

the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity,

πίστη.

»[Και] υπήρχαν πολλοί από τους Νεφίτες που είχαν γίνει σκληροί και αμετανόητοι και υπερβολικά άνομοι, τόσο που απέρριπταν τον λόγο του Θεού και όλα τα κηρύγματα και τις προφητείες που γίνονταν ανάμεσά τους».

«Και έτσι βλέπουμε ότι οι Νεφίτες άρχισαν να φθίνουν από απιστία, και να προοδεύουν στην κακία και στα βδελύγματα, ενώ οι Λαμανίτες άρχισαν να προοδεύουν υπερβολικά στη γνώση του Θεού τους. Μάλιστα, άρχισαν να τηρούν τους θεσμούς και τις εντολές Του και να βαδίζουν με αλήθεια και εντιμότητα ενώπιόν Του.

»Και έτσι βλέπουμε ότι το Πνεύμα του Κυρίου άρχισε να αποσύρεται από τους Νεφίτες, εξαιτίας της κακίας και της σκληρότητας της καρδιάς τους.

»Και έτσι βλέπουμε ότι ο Κύριος άρχισε να εκχέει το Πνεύμα Του επάνω στους Λαμανίτες, λόγω της ευκολίας και προθυμίας τους να πιστεύουν στα λόγια Του».

Ίσως η πιο εντυπωσιακή και απογοητευτική πτυχή αυτής της πτώσης των Νεφιτών σε αποστασία είναι το γεγονός ότι «όλες αυτές οι ανομίες τους ήλθαν στο διάστημα όχι πολλών χρόνων».

Οι Νεφίτες απομακρύνθηκαν από τον Θεό

Πώς θα μπορούσε ένας λαός που ήταν κάποτε ενάρετος να γίνει σκληρός και κακός μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα; Πώς μπορούσαν οι άνθρωποι τόσο γρήγορα να ξεχάσουν τον Θεό που τους είχε ευλογήσει τόσο πλουσιοπάροχα;

Με δυνατό και βαθυστόχαστο τρόπο το αρνητικό παράδειγμα των Νεφιτών είναι διδακτικό για εμάς σήμερα.

«Υπερηφάνεια... άρχισε να εισχωρεί... στις καρδιές του λαού που ισχυρίζονταν ότι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού... επειδή είχαν υπερβολικά πολλά πλούτη και ευημερία στη χώρα».

«[Αυτοί] έθεσαν την καρδιά [τους] επάνω στα πλούτη και στα μάταια του κόσμου αυτού» «εξαιτίας αυτής της υπερηφάνειας που [αυτοί]... [άφησαν] να εισχωρήσει [στην] καρδιά [τους], η οποία... [τους] [ύψωσε] επάνω από αυτό που είναι καλό εξαιτίας του υπερβολικά μεγάλου πλούτου [τους]!»

Αρχαίες φωνές από το χώμα μάς παρακαλούν σήμερα να μάθουμε αυτό το αιώνιο μάθη-

possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

μα: η ευημερία, τα αγαθά και οι ανέσεις συνθέτουν ένα ισχυρό μείγμα που μπορεί να οδηγήσει ακόμη και τους ενάρετους να πιουν το πνευματικό δηλητήριο της υπερηφάνειας.

Επιτρέποντας στην υπερηφάνεια να εισέλθει στην καρδιά μας μπορεί να μας κάνει να χλευάζουμε αυτό που είναι ιερό, να αρνούμεθα το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης, να ποδοπατούμε τις εντολές του Θεού, να αρνούμαστε τον λόγο του Θεού, να διώχνουμε, να περιπαίζουμε και να καθυβρίζουμε τους προφήτες και να ξεχνάμε τον Κύριο τον Θεό μας και «[να μην] επιθυμού[με] ο Κύριος ο Θεός [μας], ο οποίος [μας] έχει δημιουργήσει, να κυβερνά και να βασιλεύει [εφ’ ημών]».

Επομένως, αν δεν είμαστε πιστοί και υπάκουοι, μπορούμε να μεταμορφώσουμε τη δοθείσα από τον Θεό ευλογία της ευημερίας σε μία υπερήφανη κατάρα που μας εκτρέπει και μας αποσπά την προσοχή από τις αιώνιες αλήθειες και τις ζωτικής σημασίας πνευματικές προτεραιότητες. Πρέπει πάντα να είμαστε σε επιφυλακή απέναντι σε μία υπερηφάνεια που προκαλείται από μία υπερβολικής αίσθησης αυτοπεποίθηση, μίας εσφαλμένη αξιολόγηση της δικής μας αυτάρκειας και να αναζητούμε τον εαυτό μας αντί να υπηρετούμε άλλους.

Καθώς εστιάζουμε με υπερηφάνεια στον εαυτό μας, πάσχουμε επίσης από πνευματική τύφλωση και χάνουμε πολλά, τα περισσότερα ή ίσως όλα όσα συμβαίνουν μέσα και γύρω μας. Δεν μπορούμε να κοιτάξουμε και να εστιάσουμε στον Ιησού Χριστό ως το «σημάδι», αν βλέπουμε μόνο τον εαυτό μας.

Μία τέτοια πνευματική τύφλωση μπορεί επίσης να μας κάνει να ξεφύγουμε από την οδό της χρηστότητας, να παραστρατήσουμε σε απαγορευμένα μονοπάτια και να χαθούμε. Καθώς τυφλά «[στρεφόμεστε] προς τους δικούς [μας] δρόμους» και ακολουθούμε καταστροφικές παρακάμψεις, έχουμε την τάση να στηρίζομαστε στη δική μας κατανόηση, να καυχώμεθα για τη δική μας δύναμη και να εξαρτώμεθα από τη δική μας σοφία.

Ο Σαμουήλ ο Λαμανίτης συνόψισε περιεκτικά την απομάκρυνση των Νεφιτών από τον Θεό: «Μάλιστα, γιατί επιζητούσατε όλες τις ημέρες της ζωής σας εκείνο που δεν μπορούσατε να αποκτήσετε και επιζητούσατε την ευτυχία στο να κάνετε ανομία, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο στη φύση εκείνης της χρηστότητας που βρίσκεται στη μεγάλη και Αιώνια Κεφαλή».

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level,

Ο προφήτης Μόρμον παρατήρησε: «Το μεγαλύτερο τμήμα του λαού να [παρέμεινε] στην υπερηφάνεια και την κακία του, και το μικρότερο τμήμα [βάδιζε] πιο προσεκτικά ενώπιον του Θεού».

Οι Λαμανίτες στράφηκαν στον Θεό

Στο βιβλίο του Ήλαμαν, η αυξανόμενη χρηστότητα των Λαμανιτών έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη ραγδαία πνευματική παρακμή των Νεφιτών.

Οι Λαμανίτες στράφηκαν στον Θεό και οδηγήθηκαν στη γνώση της αλήθειας πιστεύοντας τις διδασκαλίες στις άγιες γραφές και των προφητών, ασκώντας πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετανοώντας για τις αμαρτίες τους και βιώνοντας μεγάλη αλλαγή της καρδιάς.

«Γι’ αυτό, όσοι έχουν φτάσει σε αυτό, γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι ότι είναι γεροί και σταθεροί στην πίστη και σε αυτό μέσω του οποίου έχουν απελευθερωθεί».

«Να δείτε ότι οι περισσότεροι από αυτούς [τους Λαμανίτες] βρίσκονται στο μονοπάτι του καθήκοντός τους, και βαδίζουν προσεκτικά ενώπιον του Θεού, και προσέχουν να τηρούν τις εντολές και τα προστάγματα και τις κρίσεις του...

»...Προσπαθούν με άοκνη επιμέλεια να φέρουν τους υπόλοιπους αδελφούς τους στη γνώση της αλήθειας».

Ως συνέπεια, «η χρηστότητα [των Λαμανιτών] υπερέβαινε εκείνη των Νεφιτών, λόγω της σταθερότητάς τους και της επιμονής τους στην πίστη».

Μία προειδοποίηση και μία υπόσχεση

Ο Μορόνι διακήρυξε: «Ιδού, ο Κύριος μου έχει δείξει μεγάλα και θαυμαστά πράγματα σχετικά με αυτό που πρέπει σύντομα να έλθει, κατά την ημέρα εκείνη όπου αυτά όλα θα αποκαλυφθούν ανάμεσά σας.

»Ιδού, μιλώ σε σας σαν να ήσασταν παρόντες, και όμως δεν είστε. Όμως ιδού, ο Ιησούς Χριστός σας έχει δείξει σε μένα, και γνωρίζω το τι κάνετε».

Παρακαλώ θυμηθείτε ότι το Βιβλίο του Μόρμον βλέπει στο μέλλον και περιέχει σημαντικές αρχές, προειδοποιήσεις και μαθήματα που προορίζονται για εμένα και για εσάς στις συνθήκες και στις δυσκολίες της εποχής μας.

Η αποστασία μπορεί να συμβεί σε δύο βασικά επίπεδα – το θεσμικό και το ατομικό. Σε

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhal-
lowed hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every con-
tinent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jeho-
vah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “be-
ware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Sim-
ply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulner-
able and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistent-
ly will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submis-
sive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who hum-
ble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applica-
bility of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

θεσμικό επίπεδο, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δεν θα χαθεί μέσω αποστασίας ούτε θα αφαιρεθεί από τη Γη.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διακήρυξε: «Το Πρότυπο της Αλήθειας έχει υψωθεί. κανένα ανίερο χέρι δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο του έργου... η αλήθεια του Θεού θα ξεπροβάλει θαρραλέα, ευγενώς και ανεξάρτητη, μέχρις ότου διαπεράσει κάθε ήπειρο, επισκεφθεί κάθε περιοχή, σαρώσει κάθε χώρα και ακουστεί σε κάθε αφτί, μέχρις ότου οι σκοποί του Θεού επιτευχθούν και ο Μέγας Ιεχωβά θα πει ότι το έργο έχει γίνει».

Σε ατομικό επίπεδο, ο καθένας μας πρέπει να «φυλά[γεται] από την περηφάνια, για να μην γί-
ν[ουμε] σαν τους Νεφίτες της παλαιάς εποχής».

Επιτρέψτε μου να προτείνω ότι αν εσείς ή εγώ πιστεύουμε ότι είμαστε αρκετά δυνατοί και αφοσιωμένοι για να αποφύγουμε την αλαζονεία της υπερηφάνειας, τότε ίσως ήδη υποφέρουμε από αυτήν τη θανατηφόρο πνευματική ασθένεια. Για να το θέσουμε απλά, αν εσείς ή εγώ δεν πι-
στεύουμε ότι θα μπορούσαμε να προσβληθούμε από την υπερηφάνεια, τότε είμαστε ευάλωτοι και σε πνευματικό κίνδυνο. Σε διάστημα όχι πολλών ημερών, εβδομάδων, μηνών ή χρόνων, θα μπο-
ρούσαμε να χάσουμε τα πνευματικά πρωτοτόκια μας για πολύ λιγότερο από ένα μαγείρεμα της φακής.

Αν, ωστόσο, εσείς ή εγώ πιστεύουμε ότι θα μπορούσαμε να προσβληθούμε από την υπερη-
φάνεια, τότε θα κάνουμε με συνέπεια τα μικρά και απλά πράγματα που θα μας προστατεύσουν και θα μας βοηθήσουν να γίνουμε «σαν παιδί, ενδοτικ[οί], πρά[οι], ταπειν[οί], υπομονετικ[οί], γεμάτ[οι] αγάπη, πρόθυμ[οι] να υποταχθ[ούμε] σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να [μας] επιβάλλει». «Ευλογημένοι είναι εκείνοι που τα-
πεινώνουν τους εαυτούς τους χωρίς να αναγκά-
ζονται να είναι ταπεινοί».

Καθώς ακολουθούμε τη συμβουλή του Προέδρου Μπένσον και αναρωτιόμαστε γιατί ο Κύριος ενέπνευσε τον Μόρμον να συμπεριλά-
βει στη σύντμηση του βιβλίου του Ήλαμαν τις αφηγήσεις, τις νουθεσίες και τις προειδοποιήσεις που έκανε, υπόσχομαι ότι θα διακρίνουμε την δυνατότητα εφαρμογής αυτών των διδασκαλιών στις συγκεκριμένες καταστάσεις της ατομι-
κής μας ζωής και της οικογένειάς μας σήμερα. Καθώς μελετούμε και συλλογιζόμαστε αυτό το εμπνευσμένο χρονικό, θα ευλογηθούμε με μάτια για να βλέπουμε, αφτιά για να ακούμε, νου για

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord's Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

να καταλαβαίνουμε και καρδιές για να καταλάβουμε τα μαθήματα που θα πρέπει να μάθουμε να «προσ[έχουμε] την περηφάνια, [για να μην] μπ[ούμε] σε πειρασμό».

Καταθέτω περιχαρώς μαρτυρία ότι ο Θεός ο Επουράνιος Πατέρας είναι ο Πατέρας μας. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μονογενής και Αγαπημένος Υιός Του. Είναι ο Σωτήρας μας. Και καταθέτω μαρτυρία ότι καθώς βαδίζουμε στην πραότητα του Πνεύματος του Κυρίου, θα αποφύγουμε και θα υπερνικήσουμε την υπερηφάνεια και θα έχουμε ειρήνη σε Εκείνον. Καταθέτω μαρτυρία για αυτό στο ιερό όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.